

“สาระน่ารู้ในพระราชบัญญัติปุย (ฉบับแก้ไข) พ.ศ. ๒๕๕๐”

ศักดิ์เกย์ สุนทรภู่ทวี

หัวหน้าฝ่ายปุยเคนี

ฝ่ายปุยเคนี สำนักงานคุณภาพและขั้นทะเบียน สำนักความคุณพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร

๑. ร่างพระราชบัญญัติปุยฉบับแก้ไขปี ๒๕๕๐ มีเนื้อหาสาระแตกต่างจากพระราชบัญญัติปุย พ.ศ. ๒๕๑๙

อย่างไรบ้าง

ปัจจุบันการใช้ปุยของเกษตรกรรมมีมากขึ้น มีการส่งเสริมให้ใช้ออนทรีบิวต์กูลตอลดจนน้ำทék โนโลหิททางชีวภาพเข้ามาใช้เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงบำรุงดินและเพิ่มคุณค่าของชาตุอาหารพืชมากขึ้น แต่พระราชบัญญัติปุย พ.ศ. ๒๕๑๙ ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน มุ่งความคุณปุยเคนีเป็นหลักโดยมิได้มีบทบัญญัติความคุณปุยชีวภาพและปุยอินทรีย์ที่ชัดเจน เป็นเหตุให้มีปุยชีวภาพและปุยอินทรีย์ที่ไม่ได้คุณภาพออกสู่ห้องตลาด สมควรปรับปรุงการควบคุมปุยและบทกำหนดโทษ รวมทั้งบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับการใช้ปุยที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อรักษาไว้ซึ่งประโยชน์ของเกษตรกรและการเกษตร

โครงสร้างของพระราชบัญญัติปุย พ.ศ. ๒๕๑๙ ประกอบด้วย ๕ หมวด ได้แก่

๑) หมวด คณะกรรมการปุย

๒) หมวด การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับปุยเคนี

- ในอนุญาตผลิตปุยเคนีเพื่อการท้า (สามปี)
- ในอนุญาตขายหรือมีไว้เพื่อขายปุยเคนี (หนึ่งปี)
- ในอนุญาตนำหรือสั่งปุยเคนีเข้ามาในราชอาณาจักร (ไม่เกินหนึ่งปี)
- ในอนุญาตนำผ่านช่องปุยเคนี (ไม่เกินหนึ่งเดือน)

๓) หมวด หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับปุยเคนี

๔) หมวด การควบคุมปุยเคนี

๕) หมวด การประกาศ การเข็นทะเบียน และการโழะณาเกี่ยวกับปุยเคนี เช่น ผู้ใดประสงค์จะผลิตหรือนำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งปุยเคนี...ต้องนำปุยเคนีชนิดนั้นมาขอเข็นทะเบียน

๖) หมวด พนักงานเจ้าหน้าที่

๗) หมวด การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

๘) หมวด ปุยอินทรีย์ ผู้ผลิตปุยอินทรีย์เพื่อการค้าต้องแจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับปุยอินทรีย์ที่ผลิตภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มดำเนินกิจการ

๙) หมวด บทกำหนดโทษ

ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต ขาย มีไว้เพื่อขายหรือนำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักร

- ปุยเคนีปลอม
- ปุยเคนีผิดมาตรฐาน
- ปุยเคนีลอกเลียนแบบ

- ปัจจัยเคมีที่ต้องขึ้นทะเบียน แต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนไว้
- ปัจจัยเคมีที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียน
- ปัจจัยเคมีที่มีสารเป็นพิษ ที่อาจเป็นอันตรายแก่คน สัตว์ พืช หรือทรัพย์อื่นผลสมอยู่

ร่างพระราชบัญญัติปัจจุบันแก้ไขปี ๒๕๖๐

- เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นการแก้ไขถ้อยคำ เพื่อขยายขอบเขตให้ครอบคลุมประเภทปัจจัยที่เพิ่มขึ้น คือ ปัจจัยชีวภาพ และปัจจัยอินทรีย์ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม
  - เพิ่มบทบัญญัติในการควบคุมปัจจัยชีวภาพและปัจจัยอินทรีย์ เป็นรูปแบบโครงสร้างเช่นเดียวกับปัจจัยเคมี คือ ต้องมีใบอนุญาตและขึ้นทะเบียน
  - เพิ่มบทบัญญัติเพื่อควบคุมการส่งออกปัจจัย และอายุของใบอนุญาต ทำให้มีประเภทองใบอนุญาต เป็น
    - ๑) ใบอนุญาตผลิตปัจจัยเคมีเพื่อการค้า (ห้าปี)
    - ๒) ใบอนุญาตผลิตปัจจัยชีวภาพเพื่อการค้า (ห้าปี)
    - ๓) ใบอนุญาตผลิตปัจจัยอินทรีย์เพื่อการค้า (ห้าปี)
    - ๔) ใบอนุญาตขายปัจจัย (หนึ่งปี)
    - ๕) ใบอนุญาตนำเข้าปัจจัย (ไม่เกินหนึ่งปี)
    - ๖) ใบอนุญาตส่งออกปัจจัย (ไม่เกินหนึ่งปี)
    - ๗) ใบอนุญาตนำผ่านปัจจัย (ไม่เกินหนึ่งเดือน)
  - แก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติบางกรณีให้สอดคล้องกับสถานการณ์ เช่น
    - ๑) การกำหนดกรรมวิธีการตรวจวิเคราะห์และเกณฑ์ค่าดักแด้ล่อนสำหรับการวิเคราะห์ตรวจสอบตัวอย่างปัจจัย เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน
      - ๒) การกำหนดห้องทดลองอื่น (นอกจากของทางราชการ) ใน การตรวจวิเคราะห์ปัจจัย
      - ๓) การกำหนดให้ผู้นำเข้า/ส่งออกปัจจัย ต้องแจ้งการนำเข้า/ส่งออก ทุกราย
      - ๔) ห้ามการส่งออกปัจจัยนิดใด ๆ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อป้องกันภัยชีวภาพแพร่ระบาด
      - ๕) อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่
    - แก้ไขปรับปรุง เพิ่มเติม บทกำหนดโทษ
      - ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อการค้า ขาย หรือนำเข้าปัจจัย
        - ๑) ปัจจัยปศุสัตว์
        - ๒) ปัจจัยเคมีผิดมาตรฐาน
        - ๓) ปัจจัยเคมีเสื่อมคุณภาพ
        - ๔) ปัจจัยชีวภาพต่ำกว่าเกณฑ์ หรือปัจจัยอินทรีย์ต่ำกว่าเกณฑ์
        - ๕) ปัจจัยที่ต้องขึ้นทะเบียน แต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนไว้
        - ๖) ปัจจัยที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียน
        - ๗) ปัจจัยที่มีสารเป็นพิษเกินกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๒. ร่างพระราชบัญญัติปุย ฉบับแก้ไขปี ๒๕๕๐ จะข่ายสร้างความชัดเจนให้กับการขึ้นทะเบียนและการควบคุมคุณภาพปุยเคนี ปุยชีวภาพ และปุยอินทรีย์ได้อย่างไร

ในพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขปี ๒๕๕๐ ได้นิยามปุยไว้อย่างชัดเจน คือ

“ปุย” หมายความว่า สารอินทรีย์ อินทรียสังเคราะห์ อินทรีย์ หรือจุลินทรีย์ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรือทำขึ้นก็ตาม สำหรับใช้เป็นชาตุอาหารพืช ได้ไม่ว่าโดยวิธีใด หรือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมี กายภาพ หรือชีวภาพในดินเพื่อบำรุงความเติบโตแก่พืช

“ปุยเคนี” หมายความว่า ปุยที่ได้จากการอนินทรีย์หรืออินทรียสังเคราะห์ รวมถึงปุยเชิงเดียว ปุยชิงผสม ปุยชิงประกอบ และปุยอินทรีย์เคนี แต่ไม่รวมถึง

(๑) ปุนขาว คินมาร์ค ปุนปลาสเตอร์ บีปัชัม โคลาไมต์ หรือสารอื่นที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) สารอนินทรีย์หรืออินทรีย์ไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรือทำขึ้นก็ตามที่มุ่งหมายสำหรับใช้ในการอุดสาหกรรมหรือกิจการอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ปุยชีวภาพ” หมายความว่า ปุยที่ได้จากการนำจุลินทรีย์ที่มีชีวิตที่สามารถสร้างชาตุอาหาร หรือช่วยให้ชาตุอาหารเป็นประโยชน์กับพืช มาใช้ในการปรับปรุงบำรุงดินทางชีวภาพ หรือทางชีวเคมี และให้หมายความรวมถึงหัวเชื้อจุลินทรีย์

“ปุยอินทรีย์” หมายความว่า ปุยที่ได้หรือทำมาจากวัสดุอินทรีย์ ซึ่งผลิตด้วยกรรมวิธีทำให้ชื้นสับ หมัก บด ร่อน ถัก หรือด้วยวิธีการอื่น แต่ไม่ใช่ปุยเคนีและปุยชีวภาพ

กำหนดมาตรการควบคุมปุย เพื่อเป็นการคุ้มครองให้เกษตรกรได้รับสินค้าที่มีคุณภาพ จึงห้ามมิให้ผลิตเพื่อการค้า ขาย หรือนำเข้า

- (ก) ปุยปลอม
- (ข) ปุยเคนีผิดมาตรฐาน
- (ค) ปุยเคนีเสื่อมคุณภาพ เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๓๑
- (ง) ปุยชีวภาพต่ำกว่าเกณฑ์ หรือปุยอินทรีย์ต่ำกว่าเกณฑ์
- (จ) ปุยที่ด้อยขึ้นทะเบียน แต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนไว้
- (น) ปุยที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียน
- (ช) ปุยที่มีสารเป็นพิษเกินกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

กำหนดมาตรการในการขึ้นทะเบียนปุย ให้สอดคล้องกับการควบคุมปุยชีวภาพและปุยอินทรีย์ที่เพิ่มขึ้น สามารถควบคุม กำกับดูแล ให้มีการผลิตหรือนำเข้าปุยที่เหมาะสมสมกับพืชและสภาพพื้นที่เพาะปลูก ตลอดจนมีมาตรฐานการควบคุม การตรวจวิเคราะห์ โดยกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตผลิตปุย เพื่อการค้าหรือผู้รับใบอนุญาตนำเข้าปุยผู้ใดประสงค์จะประสงค์จะผลิตหรือนำเข้าปุยชนิดอื่นใด นอกจากปุยเคนีมาตรฐานและปุยที่รัฐมนตรีกำหนด ต้องนำปุยชนิดนั้นมาขึ้นทะเบียนก่อนผลิตหรือนำเข้า ปุยเคนี ปุยชีวภาพ และปุยอินทรีย์

๓. เมื่อว่างพระราชบัญญัติปุย ฉบับแก้ไขปี ๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้แล้วเงื่อนไขในการผลิต การค้าขาย นำเข้าและส่งออกปุย จะแตกต่างไปจากเดิมอย่างไร

คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตและหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตต่าง ๆ ยังคงเหมือนเดิม แต่มีการกำหนดให้มีชนิดและอายุของใบอนุญาต เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการควบคุมปุยเชิงภาพและปุยอินทรีย์ที่เพิ่มขึ้น และเพิ่มระยะเวลาในใบอนุญาตผลิตเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตมีความมั่นใจในการประกอบกิจการ คือ จากเดิมสามปี เป็นห้าปี

คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต

- ๑) เป็นเจ้าของกิจการ
- ๒) มีคิ่นที่อยู่หรือสำนักงานในประเทศไทย
- ๓) มีสถานที่ผลิตปุยเพื่อการค้า สถานที่ขายปุย สถานที่นำเข้าปุย สถานที่ส่งออกปุย หรือสถานที่เก็บปุย
- ๔) ใช้ชื่อในการประกอบพาณิชย์กิจไม่ซ้ำหรือคล้ายคลึงกับชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจของผู้รับใบอนุญาตอยู่แล้ว หรือผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตยังไม่ครบหนึ่งปี

หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต เช่น

- ๑) ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตผลิตหรือขายปุยนอกสถานที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต
- ๒) ผลิตหรือนำเข้าปุยไม่ตรงตามใบสำคัญการขึ้นทะเบียน
- ๓) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ชัดจากภายนอกอาคารแสดงว่าเป็นสถานที่ดำเนินกิจการ (ผลิต นำเข้า ขาย หรือส่งออกปุย)
  - ๔) การแสดงใบสำคัญการขึ้นทะเบียนปุยไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ชัด
  - ๕) การวิเคราะห์ปุยเมล็ดทุกครั้งที่ผลิตขึ้นก่อนนำออกจากร้านที่ผลิต
  - ๖) การแจ้งการนำเข้า หรือ การส่งออกปุย (ซึ่งเดิมไม่มีการควบคุม)

๔. ประโยชน์ที่ประชาชนและเกษตรกรจะได้รับจากพระราชบัญญัติปุย ฉบับแก้ไขปี ๒๕๕๐ มีอะไรบ้าง

- ๑) มีบทบัญญัติควบคุมปุยเชิงภาพและปุยอินทรีย์ที่ชัดเจน สามารถควบคุม กำกับ ผู้ประกอบกิจการปุยได้อย่างเต็มที่
- ๒) ผู้บริโภค (ประชาชนและเกษตรกร) มีหลักประกันที่จะได้ปุยที่มีคุณภาพ
- ๓) มีการควบคุมเรื่องการโฆษณา เกษตรกรจะได้ไม่เข้าใจผิดในวิชาการด้านปุย จากคำโฆษณาต่าง ๆ ของพ่อค้า